118911

व्यासउवाच संछंघमानोब्रह्माषिःपाथिवेनमहात्मना॥नान्यंसवरयामासतस्मादंडादृतेवरं॥३५॥ततःसपृथिवीपालोलिखितस्यमहात्मनः॥करौप्रच्छेदया मासधृतदंडोजगामसः॥ ३६॥ सगत्वाभ्रातरंशंखमार्तस्पोबवीदिदं॥ धृतदंडस्यदुर्वुद्देर्भवांस्तत्क्षंतुमईति॥ ३७॥ शंखउवाच नकुप्येतवधर्मज्ञनत्वंद्रष यसेमम॥ धर्मसुतेव्यतिकांतस्ततस्तेनिष्कृतिःकृता॥ ३८॥ वंगवाबाहुदांशीघंतर्पयस्वयथाविधि ॥ देवानृषीन्पितृंश्वैवमाचाधर्ममनःकृथाः॥ ३९॥ तस्य तद्वनंश्रुत्वाशंखस्यलिखितस्तदा॥अवगात्वापगांपुण्यामुदकार्थप्रचक्रमे॥४०॥प्रादुरास्तांततस्यकरौजलजसिक्नभौ॥ततःसविस्मितोभ्यातुर्दर्शया मासतीकरौ॥४१॥ततस्तमबवीद्धंखस्तपसेदंकतंमया॥माचतेत्रविशंकाभूदैवमत्रविधीयते॥४२॥ लिखितउवाच किंतुनाहंत्वयापूतःपूर्वमेवम हायुते॥यस्यतेतपसोवीर्यमीदशंद्विजसत्तम ॥४३॥ शंखउवाच एवमेतन्मयाकार्यनाहंदंडधरस्तव॥सचपूतोनरपतिस्वंचापिपित्विभिःसह॥४४॥ व्यासउवाच सराजापांडवश्रेष्ठश्रेयान्वैतेनकर्मणा॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिद्धःप्राचेतसोयथा॥४५॥ एषधर्मःक्षत्रियाणांप्रजानांपरिपालनं॥ उत्पथोन्यो महाराजमास्मशोकेमनःकृथाः॥४६॥अत्रातुरस्यहितंवाक्यंश्रणुधर्मज्ञसत्तम॥ दंडएवहिराजेंद्रक्षत्रधर्मीनमुंडनं॥४०॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध॰व्यासंवाक्येत्रयोविंशोऽध्यायः॥२३॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच पुनरेवमहर्षिस्तंकृष्णहैपायनोमुनिः॥अजातशत्रुंकौंतेयमिदंवचनमबवी त्॥ १॥ अरण्येवसतांतातभातृणांतेमनस्वनां॥ मनोरथामहाराजयेतत्रासन्युधिष्ठिर ॥ २॥ तानिमेभरतश्रेष्ठप्राप्नुवंतुमहारथाः ॥ प्रशाधिपथिवींपार्थय यातिरिवनाहुषः॥३॥अरणयेदुःखवसतिरनुभूतातपस्विभिः॥दुःखस्यातिनरय्याघ्रसुखान्यनुभवंतुवै॥४॥धर्ममर्थैचकामंचभ्रात्रभिःसहभारत॥अनुभू यततःपश्चासस्थातासिविशांपते॥५॥अथिनांचिपतृणांचदेवतानांचभारत॥आतृण्यंगच्छकीतेयतत्सर्वचकरिष्यति ॥६॥ सर्वमेधाश्वमेधाश्यांयजस्व कुरुनंदन॥ततःपश्चान्महाराजगमिष्यसिपरांगितं॥७॥भ्ञातृंश्चसर्वान्ऋतुभिःसंयोज्यबहुदक्षिणैः॥संप्राप्तःकीर्तिमतुलांपांडवेयभविष्यसि॥८॥ ॥ ७ ॥ पुनरेवेति ॥ १ ॥ स्वधर्मइति राज्यंकर्तव्यमित्युक्तंभा आख्यायिकातात्पर्यमाह दंबइति ॥ ४७ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा॰नैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

त्रादीनामान्वण्यार्थमपितत्कर्तव्यमित्याइ अरण्यइत्यादिना ॥ २ ॥ २ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥ ५ ॥

॥२१॥